VISPĀRĒJĀS TIESAS SPRIEDUMS (desmitā palāta paplašinātā sastāvā)

2021. gada 2. jūnijā*

Eiropas Savienības preču zīme – Spēkā neesamības atzīšanas process – Eiropas Savienības grafiska preču zīme, kas attēlo polo spēlētāju – Agrāks valsts dizainparaugs – Relatīvs spēkā neesamības pamats – Regulas (EK) Nr. 40/94 52. panta 2. punkta d) apakšpunkts (tagad – Regulas (ES) 2017/1001 60. panta 2. punkta d) apakšpunkts)

Lietā T-169/19

Style & Taste, SL, Madride (Spānija), ko pārstāv *L. Plaza Fernández-Villa*, advokāts,

prasītāja,

pret

Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma biroju (*EUIPO*), ko pārstāv *S. Palmero Cabezas* un *H. O'Neill*, pārstāvji,

atbildētājs,

otra procesa *EUIPO* Apelācijas padomē dalībniece, persona, kas iestājusies lietā Vispārējā tiesā –

The Polo/Lauren Company LP, Ņujorka, Ņujorka (Amerikas Savienotās Valstis), ko pārstāv *M. Garayalde Niño*, advokāte,

par prasību par *EUIPO* Apelācijas piektās padomes 2019. gada 7. janvāra lēmumu lietā R 1272/2018-5 attiecībā uz spēkā neesamības atzīšanas procesu starp *Style & Taste* un *The Polo/Lauren Company*,

VISPĀRĒJĀ TIESA (desmitā palāta paplašinātā sastāvā)

šādā sastāvā: priekšsēdētājs S. Papasavs [*S. Papasavvas*], tiesneši A. Kornezovs [*A. Kornezov*], E. Butidžidžs [*E. Buttigieg*], K. Kovalika-Baņčika [*K. Kowalik-Bańczyk*] (referente) un G. Hese [*G. Hesse*],

sekretārs: E. Kulons [*E. Coulon*],

ņemot vērā prasības pieteikumu, kas Vispārējās tiesas kancelejā iesniegts 2019. gada 19. martā,

ņemot vērā *EUIPO* atbildes rakstu, kas Vispārējās tiesas kancelejā iesniegts 2019. gada 20. jūnijā,

ņemot vērā personas, kas iestājusies lietā, atbildes rakstu, kas Vispārējās tiesas kancelejā iesniegts 2019. gada 10. jūnijā,

* Tiesvedības valoda – spāņu.

ņemot vērā, ka triju nedēļu laikā pēc paziņojuma par tiesvedības rakstveida daļas pabeigšanu izsniegšanas neviens lietas dalībnieks nav iesniedzis pieteikumu par tiesas sēdes noturēšanu, un saskaņā ar Vispārējās tiesas Reglamenta 106. panta 3. punktu nolemjot prasību izlemt bez tiesvedības mutvārdu daļas,

pasludina šo spriedumu.

Spriedums

Tiesvedības priekšvēsture

1 2004. gada 29. septembrī persona, kas iestājusies lietā, *The Polo/Lauren Company LP*, iesniedza Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojam (*EUIPO*) Eiropas Savienības preču zīmes reģistrācijas pieteikumu saskaņā ar grozīto Padomes Regulu (EK) Nr. 40/94 (1993. gada 20. decembris) par Kopienas preču zīmi (OV 1994, L 11, 1. lpp.) (aizstāta ar grozīto Padomes Regulu (EK) Nr. 207/2009 (2009. gada 26. februāris) par Eiropas Savienības preču zīmi (OV 2009, L 78, 1. lpp.), kas pati aizstāta ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) 2017/1001 (2017. gada 14. jūnijs) par Eiropas Savienības preču zīmi (OV 2017, L 154, 1. lpp.).

2 Reģistrācijai pieteiktā preču zīme ir šāds grafisks apzīmējums:

3 Reģistrācija tika pieteikta attiecībā uz precēm, kuras ietilpst 9., 18., 20., 21., 24. un 25. klasē atbilstoši pārskatītajam un grozītajam 1957. gada 15. jūnija Nicas Nolīgumam par preču un pakalpojumu starptautisko klasifikāciju preču zīmju reģistrācijas vajadzībām.

4 Attiecīgā preču zīme tika reģistrēta 2005. gada 3. novembrī ar numuru 4049201.

5 2016. gada 23. februārī prasītāja, *Style & Taste, SL*, iesniedza pieteikumu par apstrīdētās preču zīmes spēkā neesamības atzīšanu, pamatojoties uz Regulas Nr. 40/94 52. panta 2. punkta d) apakšpunktā (tagad – Regulas 2017/1001 60. panta 2. punkta d) apakšpunkts) paredzētajām rūpnieciskā īpašuma tiesībām.

6 Pieteikums par spēkā neesamības atzīšanu bija balstīts uz Spānijas dizainparaugu, kas reģistrēts 1997. gada 4. martā ar numuru D 0024087 un ir attēlots šādi:

7 Ar 2018. gada 10. maija lēmumu Anulēšanas nodaļa noraidīja pieteikumu par spēkā neesamības atzīšanu.

8 2018. gada 5. jūlijā prasītāja, pamatojoties uz Regulas 2017/1001 66.–71. pantu, iesniedza *EUIPO* apelācijas sūdzību par Anulēšanas nodaļas lēmumu.

9 Ar 2019. gada 7. janvāra lēmumu (turpmāk tekstā – "apstrīdētais lēmums") *EUIPO* Apelācijas piektā padome noraidīja apelācijas sūdzību, motivējot ar to, ka agrākā dizainparauga reģistrācija bija beigusies 2017. gada 22. maijā.

Lietas dalībnieku prasījumi

10 Prasītāja būtībā lūdz Vispārējo tiesu grozīt apstrīdēto lēmumu, atzīstot apstrīdēto preču zīmi par spēkā neesošu.

11 *EUIPO* un personas, kas iestājusies lietā, prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

– noraidīt prasību;

– piespriest prasītājai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Juridiskais pamatojums

12 Vispirms ir jāatgādina, ka, ņemot vērā attiecīgā reģistrācijas pieteikuma iesniegšanas datumu, proti, 2004. gada 29. septembri, kas ir noteicošais, lai identificētu piemērojamās materiālās tiesības, lietas faktiskos apstākļus regulējošās materiāltiesiskās normas ir Regulas Nr. 40/94 tiesību normas (šajā nozīmē skat. rīkojumu, 2004. gada 5. oktobris, *Alcon*/ITSB, C-192/03 P, EU:C:2004:587, 39. un 40. punkts, un spriedumu, 2020. gada 29. janvāris, *Sky* u.c., C-371/18, EU:C:2020:45, 49. punkts). Turklāt, ciktāl saskaņā ar pastāvīgo judikatūru procesuālās tiesību normas parasti sāk piemērot datumā, kurā tās stājas spēkā (skat. spriedumu, 2012. gada 11. decembris, Komisija/Spānija, C-610/10, EU:C:2012:781, 45. punkts un tajā minētā judikatūra), šo strīdu regulē Regulā Nr. 207/2009 un 2017/1001 paredzētās procesuālās tiesību normas.

Par pieņemamību

13 *EUIPO* galvenokārt apgalvo, ka vienīgais prasītājas prasījums nav pieņemams. Proti, tā kā Apelācijas padome neesot ieņēmusi nostāju par visiem Regulas Nr. 40/94 52. panta 2. punkta d) apakšpunkta piemērošanas nosacījumiem, Vispārējā tiesa nevar atzīt apstrīdēto preču zīmi par spēkā neesošu. *EUIPO* piebilst, ka Vispārējā tiesa arī nevarot tam izdot rīkojumu atzīt apstrīdēto preču zīmi par spēkā neesošu.

14 Pakārtoti *EUIPO* uzskata, ka prasītājai katrā ziņā nav intereses celt prasību, ņemot vērā agrākā dizainparauga reģistrācijas izbeigšanos.

15 Šajā ziņā, pirmkārt, ir jānorāda, ka prasītāja lūdz, nevis lai Vispārējā tiesa izdotu *EUIPO* adresētu rīkojumu, bet lai tā grozītu apstrīdēto lēmumu.

16 Tomēr, no vienas puses, lai gan *EUIPO* pamatoti apgalvo, ka prasījuma grozīt lēmumu pieņemamība ir jāizvērtē, ņemot vērā minētajai Apelācijas padomei piešķirtās pilnvaras (skat. spriedumu, 2016. gada 18. oktobris, *Raimund Schmitt Verpachtungsgesellschaft*/*EUIPO* ("Brauwelt"), T-56/15, EU:T:2016:618, 12. punkts un tajā minētā judikatūra), pietiek norādīt, ka šajā lietā Apelācijas padomes kompetencē bija pasludināt apstrīdēto preču zīmi par spēkā neesošu saskaņā ar Regulas 2017/1001 71. panta 1. punktu un 163. panta 1. punktu.

17 No otras puses, ir jāatgādina, kā to norāda arī *EUIPO*, ka Vispārējai tiesai atzītās [lēmumu] grozīšanas tiesības nepiešķir tai pilnvaras ar savu vērtējumu aizstāt Apelācijas padomes vērtējumu un arī veikt vērtējumu, attiecībā uz kuru minētā padome vēl nav paudusi viedokli. Līdz ar to [lēmumu] grozīšanas tiesību īstenošana principā ir veicama vienīgi situācijās, kurās Vispārējā tiesa pēc Apelācijas padomes veiktā vērtējuma pārbaudes var, pamatojoties uz konstatētajiem faktiskajiem un tiesību apstākļiem, noteikt, kāds lēmums Apelācijas padomei bija jāpieņem (spriedums, 2011. gada 5. jūlijs, *Edwin*/ITSB, C-263/09 P, Krājums, EU:C:2011:452, 72. punkts). Tomēr tas, vai šajā lietā ir izpildīti Vispārējās tiesas grozīšanas pilnvaru īstenošanas nosacījumi, ir jautājums pēc būtības, kuram nav nozīmes jautājumā par prasības pieņemamību (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2020. gada 12. marts, *Sumol + Compal Marcas*/*EUIPO – Heretat Mont-Rubi* (“SUM011”), T-296/19, nav publicēts, EU:T:2020:93, 22. punkts).

18 Otrkārt, ir jāatgādina, ka saskaņā ar pastāvīgo judikatūru prasītājas interese atcelt vai grozīt apstrīdēto aktu prasa, lai pārsūdzētā akta atcelšanai vai grozīšanai pašai par sevi būtu tiesiskas sekas un tādējādi prasības rezultātā varētu rasties priekšrocības lietas dalībniekam, kurš to ir cēlis (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2015. gada 17. septembris, *Mory* u.c./Komisija, C-33/14 P, EU:C:2015:609, 55. punkts un tajā minētā judikatūra). Tomēr ir jākonstatē, ka saskaņā ar Regulas Nr. 40/94 54. panta 2. punktu (tagad – Regulas 2017/1001 62. panta 2. punkts) preču zīmei, kas ir atzīta par spēkā neesošu, jau no paša sākuma nav bijis šajā regulā paredzēto seku. No tā izriet, ka apstrīdētās preču zīmes spēkā neesamība, kas var notikt tikai pēc apstrīdētā lēmuma atcelšanas vai grozīšanas, var radīt juridiskas sekas, kuras prasītājai var radīt labumu laikposmā pirms agrākā dizainparauga reģistrācijas beigām. Līdz ar to un pretēji tam, ko būtībā apgalvo *EUIPO*, nedz apstāklis, ka agrākā dizainparauga reģistrācija ir beigusies, nedz apstāklis, ka prasītāja saskaņā ar šo dizainparaugu nevar aizliegt citu preču zīmju izmantošanu, kuras reģistrētas pēc minētā dizainparauga reģistrācijas beigām, neatņem prasītājai interesi lūgt apstrīdētā lēmuma atcelšanu vai grozīšanu.

19 Līdz ar to ir jāuzskata, ka prasītājas prasība ir pieņemama.

Par lietas būtību

20 Prasības pamatojumam prasītāja, neraugoties uz neskaidro argumentāciju, izvirza vienu vienīgu pamatu, ar kuru būtībā tiek apgalvots, ka Apelācijas padome esot kļūdaini noraidījusi pieteikumu par spēkā neesamības atzīšanu, motivējot ar to, ka apstrīdētā lēmuma pieņemšanas datumā bija beidzies agrākā dizainparauga reģistrācijas termiņš. Šajā ziņā tā norāda, ka Spānijas tiesību akti tai neļāva pagarināt šī dizainparauga reģistrāciju, bet šī reģistrācija nebija zudusi izbeigšanās dēļ un spēkā neesamības atzīšanas procesa mērķiem tai pietika pierādīt, ka minētais dizainparaugs bija agrāks par apstrīdēto preču zīmi un ka saskaņā ar Spānijas tiesībām bija pierādīta sajaukšanas iespēja.

21 *EUIPO* un persona, kas iestājusies lietā, apstrīd prasītājas argumentus.

22 Regulas Nr. 40/94 52. pantā ir uzskaitīti relatīvi Eiropas Savienības preču zīmes spēkā neesamības pamati. Konkrētāk, Regulas Nr. 40/94 52. panta 2. punkta d) apakšpunktā paredzēts, ka “[Eiropas Savienības] preču zīmi paziņo par spēkā neesošu, ja [*EUIPO*] iesniegts attiecīgs iesniegums vai pamatojoties uz pretprasību lietas izskatīšanas procesā attiecībā uz pārkāpumu, ja šīs preču zīmes izmantošanu var aizliegt atbilstoši [Eiropas Savienības] tiesību aktiem, kas reglamentē jebkuru citu agrāku tiesību aizsardzību un jo īpaši [..] rūpnieciskās īpašumtiesības”.

23 Šajā ziņā ir jānorāda, ka Regulas Nr. 40/94 tiesību normas ir jāinterpretē atbilstoši prioritātes principam, saskaņā ar kuru agrākām tiesībām ir prioritāte attiecībā pret vēlāk reģistrētām preču zīmēm (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2013. gada 21. februāris, *Fédération Cynologique Internationale*, C-561/11, EU:C:2013:91, 39. punkts). Līdz ar to ar Eiropas Savienības preču zīmi piešķirtās tiesības tiek īstenotas, neskarot īpašnieku tiesības, kas iegūtas pirms šīs preču zīmes reģistrācijas pieteikuma iesniegšanas vai prioritātes datuma.

24 Šādos apstākļos ir jānorāda, ka Regulas Nr. 40/94 52. panta 2. punkta d) apakšpunkta mērķis ir aizsargāt agrāko rūpnieciskā īpašuma tiesību īpašnieku individuālās intereses, kas nonāk konfliktā ar vēlākām Eiropas Savienības preču zīmēm. Tādējādi, lai šādas preču zīmes lūgtu atzīt par spēkā neesošām saskaņā ar šo tiesību normu, minētajiem agrāko tiesību īpašniekiem noteikti ir jāpierāda konflikta esamība ar šīm preču zīmēm kopš to iesniegšanas vai prioritātes datuma.

25 No tā izriet, ka, lai lūgtu atzīt Eiropas Savienības preču zīmi par spēkā neesošu atbilstoši Regulas Nr. 40/94 52. panta 2. punkta d) apakšpunktam, agrāko rūpnieciskā īpašuma tiesību īpašniekam, uz ko attiecas šī tiesību norma, noteikti ir jāpierāda, ka šīs tiesības tam ļauj aizliegt šīs preču zīmes izmantošanu tās pieteikuma iesniegšanas vai prioritātes datumā.

26 Turklāt, pirmkārt, ir jānorāda, ka tagadnes formas lietojums Regulas Nr. 40/94 52. pantā liek domāt, ka *EUIPO* ir jāpārbauda, vai nosacījumi Eiropas Savienības preču zīmes atzīšanai par spēkā neesošu saskaņā ar šo tiesību normu ir izpildīti brīdī, kad tas lemj par pieteikumu par spēkā neesamības atzīšanu. Šīs regulas 52. panta 1. punktā tāpat ir noteikts, ka Eiropas Savienības preču zīme var tikt atzīta par spēkā neesošu, ja "pastāv" šajā tiesību normā minētas agrākas tiesības un "ir izpildīti" [minētā punkta] nosacījumi, kā to turklāt pamatoti norāda *EUIPO* savās pamatnostādnēs par Regulas 2017/1001 60. panta 1. punkta c) apakšpunktu. Tāpat Regulas Nr. 40/94 52. panta 2. punktā ir noteikts, ka šāda preču zīme var tikt atzīta par spēkā neesošu, ja tās izmantošanu "var aizliegt". Turklāt ir arī jākonstatē, ka Komisijas Regulas (EK) Nr. 2868/95 (1995. gada 13. decembris), ar ko īsteno Padomes Regulu (EK) Nr. 40/94 (OV 1995, L 303, 1. lpp.), 37. noteikuma b) punkta iii) apakšpunktā ir paredzēts, ka pieteikuma par spēkā neesamības pasludināšanu [atzīšanu] mērķiem, ievērojot Regulas Nr. 40/94 52. panta 2. punktu, pieteikuma par spēkā neesamības atzīšanu iesniedzējam ir jāpierāda, ka viņš ir agrāku tiesību "īpašnieks" vai ka viņam "ir tiesības prasīt" šīs tiesības [spēkā neesamības atzīšanu].

27 Otrkārt, no Regulas Nr. 40/94 citu tiesību normu par relatīviem spēkā neesamības pamatiem sistēmas izriet, ka pieteikums par spēkā neesamības atzīšanu ir noraidāms, ja ir pārliecinoši konstatēts, ka konflikts ar agrāko Eiropas Savienības preču zīmi ir beidzis pastāvēt spēkā neesamības atzīšanas procesa beigās.

28 Šajā ziņā, piemēram, no Regulas Nr. 40/94 56. panta 2. punkta izriet, ka pēc Eiropas Savienības preču zīmes īpašnieka lūguma pieteikums par šīs preču zīmes spēkā neesamības atzīšanu ir jānoraida gadījumā, kad agrāka Eiropas Savienības preču zīme, uz kuru atsaucas šī pieteikuma pamatojumam, piecu gadu laikā pirms minētā pieteikuma datuma nav tikusi faktiski izmantota un līdz ar to varētu tikt atzīta par atceltu atbilstoši Regulas Nr. 40/94 50. panta 1. punkta a) apakšpunktam. Tāpat Regulas Nr. 40/94 56. panta 2. punkts ļauj Eiropas Savienības preču zīmes īpašniekam nepieļaut, ka tā preču zīme tiek atzīta par spēkā neesošu, ja pieteikuma par spēkā neesamības atzīšanu iesniedzējs nespēj pierādīt, ka konflikts ar agrāko Eiropas Savienības preču zīmi pastāvēs pēc spēkā neesamības atzīšanas procesa beigām.

29 No tā izriet – apstāklis, ka Eiropas Savienības preču zīmei, uz kuru ir balstīts pieteikums par spēkā neesamības atzīšanu, vairs netiek piešķirta Savienības aizsardzība datumā, kurā *EUIPO* lemj par šo pieteikumu, ir pamats tā noraidīšanai.

30 Šādos apstākļos ir jāuzskata, ka, piemērojot Regulas Nr. 40/94 52. panta 2. punkta d) apakšpunktu, šajā tiesību normā paredzēto agrāko rūpnieciskā īpašuma tiesību īpašniekam ir jāpierāda, ka viņš var aizliegt apstrīdētās Eiropas Savienības preču zīmes izmantošanu ne tikai šīs preču zīmes reģistrācijas pieteikuma iesniegšanas vai prioritātes datumā, kā tas ir norādīts iepriekš šī sprieduma 24. punktā, bet arī datumā, kurā *EUIPO* lemj par pieteikumu par spēkā neesamības atzīšanu.

31 Šajā lietā, pirmkārt, netiek apstrīdēts, ka agrākā dizainparauga reģistrācija ir beigusies 2017. gadā, proti, pirms apstrīdētā lēmuma pieņemšanas 2019. gada 7. janvārī. Otrkārt, prasītāja apgalvo, ka Spānijas tiesību akti tai neļāva pagarināt šī dizainparauga reģistrāciju, bet šī reģistrācija neesot zudusi

izbeigšanās dēļ. Tomēr tā nedz apgalvo, nedz *a fortiori* pierāda, ka saskaņā ar Spānijas tiesību aktiem būtu iespējams aizliegt Eiropas Savienības preču zīmes izmantošanu šāda dizainparauga dēļ pēc tā reģistrācijas beigām. Gluži pretēji, tā atzīst, ka agrākais dizainparaugs tā izbeigšanās dēļ ir kļuvis vispārpieejams un attiecīgi to var izmantot visi "spāņi".

32 Līdz ar to ir jākonstatē, ka apstrīdētās preču zīmes izmantošana vairs nevarēja tikt aizliegta apstrīdētā lēmuma pieņemšanas datumā agrāka dizainparauga dēļ. No tā izriet, ka Apelācijas padome ir pamatoti noraidījusi prasītājas iesniegto pieteikumu par spēkā neesamības atzīšanu.

33 No iepriekš minētā izriet, ka prasītājas vienīgais pamats ir jānoraida un attiecīgi jānoraida prasība kopumā.

Par tiesāšanās izdevumiem

34 Atbilstoši Vispārējās tiesas Reglamenta 134. panta 1. punktam lietas dalībniekam, kuram nolēmums ir nelabvēlīgs, piespriež atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, ja to ir prasījis lietas dalībnieks, kuram nolēmums ir labvēlīgs. Tā kā prasītājai spriedums ir nelabvēlīgs, tai jāpiespriež atlīdzināt tiesāšanās izdevumus saskaņā ar *EUIPO* un personas, kas iestājusies lietā, prasījumiem.

Ar šādu pamatojumu

VISPĀRĒJĀ TIESA (desmitā palāta paplašinātā sastāvā)

nospriež:

1) Prasību noraidīt.

2) *Style & Taste, SL* atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

Papasavvas Kornezov Buttigieg

Kowalik-Bańczyk Hesse

Pasludināts atklātā tiesas sēdē Luksemburgā 2021. gada 2. jūnijā.

[Paraksti]